

SÜMEGE-SZENT-GRÓT

VEGYES TARTALMU HETILAP.

Megjelen minden vasárnap.

Előfizetés arak:		Hirdetmények:		A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez küldendők.	
Egész évre	4 frt = 8 korona	2 hasabos petitsor egyszeri hirdetésnél	9 kr.	A lapot illető minden fizetés a kiadóhivatalba küldendő.	
Fél évre	2 frt = 4 „	többszöri hirdetésnél	7 kr. — Bélyegdíj 30 kr.	Kéziratokat vissza nem küldünk,	
Negyed évre	1 frt = 2 „	Nyilttér petitsora 20 kr.			
Egyes szám ára 10 kr.		Csak bérmentett leveleket fogadunk el.			

Néhány szó iparosainkhoz.

Nem először foglalkozunk a témával, melyet jelen cikkünk tárgyául tűztünk. Csak hogy a mi városunkban olyan vastag némbánomság lakja a sziveket, hogy a legüdvösebb eszme sem képes a közöny vastag kérget leolvasztani, a társadalmi egyegy osztályát a lomha semmittevésből kihozni és saját jól felfogott anyagi és erkölcsi érdekeinek védelmére a cselekvés terére szólítani.

Éppen azért nem áztatjuk magunkat azzal, hogy jelen sorainknak meg lesz az eredménye a való életben s bizonyára ezuttal is csak kiáltó szó leszünk, mely újból nyom nélkül hangzik el a pusztában. De hát kötelességünk felszólalni, kötelességünk tette buzditani, midőn napról-napra látjuk: minő súlyos kárát valja iparos osztályunk annak a szétzüllöttségnek, melyben manapság leledzik; midőn napról-napra látjuk, mint súlyos ez az osztály nemcsak anyagi, hanem erkölcsi erejében, a közéletre való befolyásában és társadalmi tekintélyében is.

Igaz, a legutóbbi évtizedek legkevésbé sem szolgáltak a kisiparososztály erősíté-

sére és emelésére. Annál inkább kellene ez osztály tagjainak egyesülnie s közös akarral és erővel odahatni, hogy míg egyrészt a súlyos viszonyok nyomásait enyhítsék, másrészt a régi polgári erényeket megőrizték, ápolják és fejlesszék; annál inkább társulniok kellene, hogy testületi szellemet teremtve, módokról gondoskodjanak mikép volna lehetséges a bajokat orvosolni s ama társadalmi fokra föl emelkedni, melyen pár évvel ezelőtt állottak.

Első lépés, mit saját erejükből tehetnek, tevékeny, élénk szellemű iparostület megalkotása volna. Előbbi cikkünk rámutatott arra, hogy az iparostörvény minő jogokkal ruházta föl az iparostületeket. Ezeket nem akarjuk ismételni, hanem egy két olyan dologra óhajtjuk iparosaink figyelmét ezuttal föl hívni, melyet ugy anyagi helyzetüket, mint társadalmi állapotukat s szellemi haladásukat egyformán érintik.

Midőn a múlt évben a zalaegerszegi kerületi betegsegítő pénztárt felállították, és a sümegei iparosokat a belépésre felszólították, figyelmeztették őket, hogy önállóan alapítsák meg ezt. Hát el is határozták, hogy csak ideiglenesen lépnek be, s iparkodnak önálló pénztárt alapítani. (Bizony ez jó is volna, miután a központ a távol-

eső kerületre nem fordít figyelmet, az előirt pontokat pedig nem tartja be? Szedő.) Ma is a jó szándéknál vannak. Lám a keszthelyiek siettek saját jól felfogott érdekekben ezt megcselekedni. Most aztán tele vannak iparosaink panasszal, keresik a baj okát itt is, ott is, csak önmagukban nem. Ha külön pénztárunk volna itt helyben, mennyi félreértésnek, szemrehányásnak, zugolódásnak elejét vennék, mert a kölcsönös felvilágosítás könnyen eszközölhető volna.

Ha iparostületük van, ez bizonyára kezébe vette volna a pénztáralapítást s ez, tekintettel városunk nagyszámú iparos és munkás osztályára, virágoznék is. Jelenleg ez áldásos intézménynek csakis terhét érzik.

Ha iparostületük van, ez okvetlenül rendezné az inasok ügyét is. Hogy mennyire alászállott a kisiparososztály tekintélye és becse, annak élő bizonyítéka az, hogy az iparostanulók zöme a közeli falvakból összeszedett proletár (nem találko helyesebb és található kifejezést) népség, kik az abécé tudományában és a számvetés elemi ismereteiben is igen gyenge lábbon állnak, mert nem végeztek többet 1—2 elemi osztállyal. Pedig a törvény azt rendeli, hogy aki életének tizenkettődik évét be nem töltötte s legalább negy osztályt nem végzett, inasnak

Fantomok az éjben.

— A Sümege-Szent-Grót eredeti tarcája.

Rólad álmodtam elveszett édenem.
Láttalak szépen, lehontott hajjal, virágos fátollal pihenő kebleden, éreztem a csókok forró suttogását, karjaidnak erős, lazás ölelését s boidog voltam újra.

Virágok közt jártál.
Hús, harmatos éjszaka nehezédet a falura. A sötétség rémeit eluzte a csillagok fénye, az ablakon atszürödő imbolygó mécsvilág, melynek sugarai körülragyogtak, hogy olyan voltál, mint tündérnő az ezeregy éjszaka meséiből.

Ilyennek ismertelek mindig, hiszen másképp nem tudtad volna összetörni a lelkem.
Két nagy, könnyes szemednek a ragyogásával babonáztál meg, s az öleléssed, a csókok felkorbácsolta a vérem, hogy a hindu vezetők fanatizmusával futottam utánad, ragaszkodtam hozzád. Több voltál nekem az Istenemnél, mert minderem fölaldoztam érted: ifjúságom, szerelmem, egész menyországom.

Hiszen olyan szép voltál! És milyen okos! . . .
Értetted a módját, hogyan kell a vágyat, a lázas sóvárgást észbontóan növelni a lelkemben, fel tudtad kelteni alvo szenvedélyem s mikor már egy poklot ültetted a szívembe, akkor a kielégített örömeik nyugalmaival mosolyogtál fölöttem.

Lásd én emlékszem.

Az első csókra, első ölelésre, amiket azon a langyos, nyári éjszakan adtal, mikor együtt hallgattuk a csalogány énekét, pásztor sirulyáját. Rég volt, nagyon régen.

Azóta hosszú idő ropult el, az eskü szavait széthordta a szél ez a hideg, fagyos áramlat, mely éjszakaonként megzörgeti ablakaimat s kihalt, elveszett virágról mesél nekem.

És én mégis, mindig csak rólad álmodom! . . .

Nem akarlak a templomok domaihoz hasonlítani, mert megbántanám vele az Istent, a ki ugy is igen nagyon megvert.

Pedig az oltár festménye és közted nagy a hasonlatosság, hideg és érzéktelenek vagytok.

Te is, az is.
A márvány kockákon, az orgona bus zsongása aitt, abban a misztikus homályban, mely a hitet megerősíti, még nem térdeltem soha, mert a földi élet gyönyöreit nem ismerve, a tulvilág üdvét nem kívántam; — hanem előttem, a te picike lábaidhoz sokszor borultam a porba.

Azt hittem, hogy magamhoz tudlak édesíteni.

Oda nőttél egészen elválaszthatatlanul a szívemhez, hogy még most sem tudlak letépní róla. Sohasem is tudlak, pedig ez a szenvedély a kárhozatba hajszol.

Elöttem állsz a szépség ezerféle változataiban.

Látlak vig emberek között, bódító illatár-

ban, a mint a cigány nótaira tancolsz és látlak gvaszban, talpig feketében, halvány arcoddal, mintha az elveszett üdvösséget siratnád a ravatal mellett.

Szép vagy, szeretlek.

Hiába tördelte szét reményeim az élet mostohasága, hiába omlott szét keblemen a szerelem oltára, a te neved most is ott ragyog annak egyik zugában, s az én fohászom most is csak hozzád szal.

Pedig hat te mondtad:

— Virág a szív, s ha elmúlt a nyár, mely szirmait növelte, haldoklása következik . . .

Rideg, magányos szobam egyik zugában a szárnyas amoret, ajkára tett ujjával mintha az örök némaság mély titkára figyelmeztetne.

Kerülget az álom.

A rózsaszínű lámpa szétáradó sugarai, fantasztikus alakokkal népesítik be a falat, melyek inceselkedve, intenek felém és hívnak magokkal, keresztül a jégvirágos ablakon, hótúvasos mezőn, a hol csak tavasz van és nyíló virág terem,

Ott látlak téged is a fantomok között s megyek — utánad.

Madárdallos réten visz, által az utunk a hol kis patak zug, a kakukfi bölintgat a part oldalán. Az árvalányhajas domb lankás oldalán, zugó erdő csendes rejtékén tartunk pihenőt.

Még szebb vagy, mint voltál!

Szavaidnak lágy, hullamos rezgése, mámoros lélegzeted újra életre támasztják szívem ka-

nem vehető föl De hát azért törvény ez is, hogy legyen, mit kijátszani. Kissé jobbmodu földművesnek, ki gyermekével az elemi iskolát elvégezteti, bizony eszébe sem jut, hogy iparos pályára adja fiát.

Hogy ebből az anyagból a jövőnek minő kiiparosoztálya fejlődik, hát arra csak szomorú szívvel gondolhatunk. Igaz, Trefort miniszter iparkodott az iparos osztály szellemi nivóját emelni, midőn az alsófokú iparos iskolát szervezte, s valóban az újabb idők közoktatási reformjai között alig van szebb és fontosabb ennél, mert ez iskola jól kihasználva, igen értékes szellemi utralalóval látja el a tanulókat. Iparosaink azonban legnagyobb részt terhes nyügek tartják s ha csak szeret ejthetik, tanulóiknak elvonásával működését megbénítják, s ezzel utját állnak annak, hogy a jövő iparosai, kiknek jó része, mint fentebb említettük, egy-két falusi osztályt végez, legalább értelmesen olvasni, írni és számolni megtanuljon. Tisztelet a kivételeknek. Mert ilyenek is vannak, különösen azok az iparos apák, kik saját gyermeküket maguk mellé a mesterségre fogták. Ezek pontosan küldik iskolába gyermekeiket, mert ennek üdvös hatását látják és méltányolják.

Midőn az inas néhány évi szolgálói és tanuló életét eltöltötte, az iparos iskolát valahogy átgázolta s mesterségében annyi amennyi jártasságra tett szert, végre út a folszabadulás órája: legény lesz. Kellene most olyan testület, mely a szárnyra bocsátott ifju embert fölkarolja, tovább képezze s a társadalmi forgolódásra, illemre, műveltségre rászoktassa, s szellemi tovább képzésére neki eszközöket szolgáltatson. Szinte önmagától kínálkozik a legényegyesület. Legtöbb városban szervezték is, virágoznak is. Nálunk pár évvel ezelőtt szintén megalkotuk nagy szalmaláng-lelkességgel, egy telen át így-ugy tengődött is, azután elaludt. Alszik ma is. Elaltatta a rettenetes részvétlenség, elaltatta az iparos gazdáknak nem törődőmsége s a legénynek érzékhiánya, mely az ily áldásos intézmény hasznát belátni nem tudta.

Mindezekben mily üdvös munkát fejthetne ki az ipartestület, mely élénk gondal és tevékenységgel karolná föl egy tanulóknak, mint a legényeknek ügyét, s mely a kezébe adott hatáskörrel ahol szükséges erkölcsi vagy anyagi kényszerítő eszközökkel is élhetne, hogy az itt tárgyalt intézmények fennálljanak, előre haladjanak, virágozzanak is.

De saját jól felfogott érdekekben is szükséges volna, hogy önálló iparosaink immár egy taborban egyesüljenek, hogy felosztva a mostani úgy sem működő társulatokat, megalkossák az ipartestületet. Lám a szomszéd városokban mindennit létesítették ezt, csak a mi iparosainknak kell nélkülözniök az önkormányzatnak, az erők egyesítésének ezt az eszközt. Hogy ez mindaddig nem történt meg, okát abban véljük, hogy iparosainknak nincs vezető emberök, aki az egyesülés zászlaját kibontaná

Iottait s az örület, a vágy, a gyönyör sóvárgásával zárlak magamhoz, hogy végre valahára légy az enyém egészen, osztatlanul, hogy ne legyen köze hozzád még a kosza szellőnek sem, a csillagok fényének egy parányi része sem.

Leborulok ismét lábaihoz, hogy imádkozzam hozzád.

És ekkor?

Az éjszaki szél egy jeges fuvalma viharosan rázza meg ablakaimat, s felrettenve álomból, hallom a gunyos karörvendő nevetést, mely éjjelnappal is mindig a fülemben cseng.

— A bibliai paradicsomot kigyóval te remélté Isten, miért volna a földi éden vipera nélkül.

Bibó Lajos.

s társait összetömöríténé. Városunk iparosai bizonyára követnek a felhívó szótartot. Nem hisszük, hogy a mi jozan, becsületes es munkás iparosaink, kik valódi szizifuszi munkával harcolnak a mostoha viszonyok ellen, oly végtelenül közönyösek volnának saját ügyeik iránt. Azert mi az iparhatósági megbízottakhoz egyenesen azt a fölhevást intézzük, tegyék meg a szükséges lépéseket az ipartestület megalakítására. Tartoznak evvel nemcsak önmaguknak, hanem tartoznak annak a városnak is, melynek polgárai, mert az ipartestület megalakítását nemcsak pusztán az osztály, hanem az egész város közönségének érdeke is sürgősen követeli. Avagy nem látják önök azt a dekadens irányt, mely városunk vezetését maholnap teljesen hatalmába keríti s ezzel nem csupán a haladást köti meg, hanem a visszafejlődésnek utjára tereli a város ügyeinek vezetését is.

Alkossák meg hát az ipartestületet, mert ezzel: a) felállíthatják az önálló betegsegítő pénztárt; b) javíthatják a mostani tanulóviszonyokat; c) létesíthetik a legényegyesületet; d) erejüket egyesítve, testületi közszellemet teremtve saját erkölcsi, szellemi és anyagi érdekeiknek kiváló szolgáltatásokat tehetnek; e) visszazerezhetik azt a befolyást, melyet eddig a közügyek vezetésére gyakoroltak, ami lassan teljesen kisziklott kezeik közül.

Remélem, ezek elég nyomós érvek. A többiek felsorolását mellőzöm, nehogy cik kem még terjedelmesebb legyen. Ha ezek tette nem buzdítják önöket, úgy minden további szó fölösleges vesztegetés volna.

Ifjusági lap.

Van nekem egy nagyon fiatal rokonom. Tizenhét éves s bár egy cseppet sem érett, nem az ő hibája, hogy már érettségi bizonyítványa van. Hogy ezután mit fog csinálni, nem tudom. Lehet, hogy majd valami felsőbb tanfolyamot hallgat, de mert szegény s családja aig tudná elviselni azt a költséget, a mi egy vagy több évi fővárosi tanulással járna, inkább hiszem, hogy valami kis hivatal útján fog járni s ha kissé kedvez neki a szerencse, egy-két hónap múlva már hivatalnok úr lesz belőle. Nagyon közel áll hozzám, érdekel a dolga, mostanában sokat érintkeztem vele és sok intim beszélgetés után kiderültek az én fiatal barátomról a következők:

Kiderült, hogy egyetlen szenvedélye van, a halászat, és hogy nem érdeklődik semmi iránt; ami ebben a larmás világban körülötte lefoly. Ebben a két szóban összegeztem az összes tapasztalataimat róla: nem érdeklődik.

De hol is szerzett volna magának valami fogalmat az életéről, az iskolában nem. A mi iskoláinkban meglegszenek azzal, hogy egy csomó meg nem emészthető tudománytval töltsek meg a gyermek ifjú fejét és semmi teret sem adnak neki arra, hogy gondolkozzék. Az iskola falai között megismer néhány alakot és néhány szabályt, de az élet legelmebb részei is ismeretlenek maradnak előtte. Mikor kikerül a tanár urak kezéből, ismeretlen kaoszban találja magát, minden eszköz nélkül arra, hogy eligazodjék benne.

Az iskolában volt egy önképző körök, szavaltak benne és egy lapot szerkesztettek. Ibofya, Remény, Kikelet vagy tudja az isten, hogy milyen jámbor címen. Ülészében egy tanár elnökölt, szóval amnyiban különböztek ezek az önképzési órák a többitől, hogy nem kellett felelni a földrajzból vagy a fizikából s kissé szabadabban érezték magukat, mint máskor. Az iskola szabályai-ban büntetés terhe alatt tilos a politizálás, épen úgy, mint a kártyázás; az intézet könyvtárában a tanulságos — és legtöbbször érdektelen — vallás-erköcsi olvasmányokon kívül, van egy pár ártatlan regény, egy csomó olcsó útleírás, szak-könyvek — de titozat még csak gondolni is arra, hogy valami jelét lehetne találni benne az igazi irodalomnak, annak a forrongo új, igazi léttel telt világnak, amj realis, igaz képeket, alkotna olvasóiban az életéről. Megmutatná, hogy nemcsak Közép-Afrikában kell küzdeni, hanem mindenütt; megmutatná a szennyet is, hogy módja legyen kikerülni majd lépten-nyomon mutatkozó bajait, gondjait, terheit az életnek; hogy előre gondolkozhassék azon, vajjon hogy fogja majd elkerülni ezeket, vagy hogy tud majd velük szembeszállani; megismertetné a bűnöket is, hogy

tapasztalatlanul ne essék bele azok mocsarába, szóval potolna azt a nevelést, amit az iskola elmulasztott. Szellemi szükségletei kielégítésére adnak egy, az ifjuság számára szerkesztett heti folyóiratot s azt kívánják, hogy ez legyen elég. Az ilyen folyóiratok pedig legtöbbször kevesebbet adnak ennek a tudnivaló ifjunak, mint amennyit megkíván, szomjas marad azután is. Amikor aztán azt a kis tudásra való szomjúságot sem tudják kielégíteni, a mi bennünk van — mert a legtöbb gyermek ebben a korban indolens — belefáradnak a hiabavaló érdeklődésbe s kikerülnek az iskolából egészen üresen, tájékozatlanul.

Akkor aztán kezébe veszi őket az élet, amely már követelő, mert nem veszi tekintetbe, hogy ezek az új individuumok teljesen készületlenül állanak előtte. Minden mulasztás egyszerre kezdi megbosszulni magát, Boldogok azok, akik tovább járulnak, mert az egyetemek, akademiák magasabb szellemben, finomabb eszközökkel vezetik be őket az életbe; de nagyon drasztikusan banik el azokkal az élet, akik minden előkészület nélkül egyszerre csak belecseppenek.

Szükséges/erüleg gyorsan kezdik megtanulni mindazt, ami hiányzik nekik, de nem a lényeg, mert erre nincs idejük, hanem csak formákat, hirtelen, felületesen mindent. Egyszerre férfikká válnak, élniök kell a társadalomban, az pedig sokat követel. Művelt embernek kell lenni minden áron, vagy legalább annak látszani, s létrejön a nagy tudat. Ha a szoroson vett pedagogianak nem tartozik feladatai közé, hogy kész embereket küldjön ki az iskolából, akkor másnak kell kezébe venni az ügyet s ami viszonyaink között erre manapság csak a sajtó van hivatva. A sajtó ma mindenkinek ad lapot a kezébe, a munkástól kezdve, fel a miniszterelnök úrig; csak az ifjuságról feledkeznek meg. Van egy pár ifjusági lapunk, de ezek nem felelnek meg annak, a célnak, amelyet én várok az ifjuság számára szerkesztett újságtól.

Az az újságideál, amelyet én magam elé képzelek, politikai társadalmi és irodalmi újság, melyet csak egy vonal választ el a mi lapjainktól s amelynek bizonyos könnyed átmenetet kell képezni a gyermekujság és a nagy közönség számára szerkesztett lapok között.

Az kellene, hogy legyen az a lap, ami a lexikon, azzal a különbséggel, hogy a lexikont csak néha, szükség esetén, szokás kézbe venni, ennek pedig bizalmas, várva várt kedves jó barátoknak kellene lenni; amellött felevennek, újnak s néha kissé még merésznék is eszközeiben. Mert abból indulok ki, hogy az olyan ember, aki tudja, hogy a pocéta piszkos, elkerüli, vagy átugrik rajta, míg a másik, a tapasztalatlan bele-téved. Azt már be kell látni, hogy a Schmidt Kristóf ifjusági irataiból nem tanul az ifjuság semmit, s a mi haszontalan, azt ki kell vetni a nevelésből. Az a lap, melyről én gondolkozom, sok mindent tudna pótolni és nem az iskola rovására, hanem igenis összhangzó egészet képezve azzal s a tanítás mellett megadná a nevelést a jövő embereinek.

Óriás szolgálatot tenne az, aki megteremtene ezt az újságideált, de úgy aztán, hogy ne parodia legyen belőle, hanem hatalom, maga a jótékonyaság ezer meg ezer fiatal lélek számára.

X. Y.

Hirek.

— **Teaestély.** A helybelyi jótékony nőegyesület ma este a kaszinó termeiben közvac-orával egybekötött tea-stélyt rendez.

— **Reáliskolai segítő egyesület.** Minden középiskolában meg szokás alakítani a segítő egyesületet, melynek célja, hogy az intézetbe járó szegény, de szorgalmas tanulókat ruhával, pénzzel, tankönyvekkel segítse. A sümegi reáliskolának ez ideig nem volt ilyen igazán humanus celokat szolgáló egyesülete, de a janári kar által kidolgozott alapszabályokat a miniszter végre megerősítette, s most már megalakulhat. A ki tudja, hogy Sümeg és vidékének népe mily szegény, s ennélfogva a tanulók nagy száma kik környékünk ez egyetlen középiskolájába járnak, mennyire rászorul az emberbaráti segítségre, az bizonyára melegen pártolni fogja az új egyesületet. A humanizmus által az iskola iránt érdeklődők vagy alapítotagul egyszerűen korra fizetett 25 ffrtal (ez 5 éven át 5 ffrtal is fizethető) vagy pártoló tagul, évenként fizetendő egy forinttal léphetnek be, valamint bármily csekély adományt szívesen fogad az intézet igazgatója. Lapunk szerkesztőségénél is van gyűjtőív. Még egyszer ajánljuk a jótékony egyesületet a közönség figyelmébe.

— **Elégett leányka.** Borzasztó halállal halt meg Pánek sümegi erdőörnek 3 éves leánykája, Vilma. Pánekéknél disznóölés volt. A kis Vilma testvéreivel és Baldu

Antal inással a konyhában volt. A lányka odakuporodott a katlan mellé s egy szikra kötenyébe pattant, mitől egész ruhája lángot vetett. Baldaut a ruha letépésével parkodott a tüzet eloltani, de nem sikerült. Mikor a lányka apja az udvarból, hova feleségével egy csomó kimosott ruhát vitt ki, a konyhaba visszatért, borzadva látta, hogy lánykája langokban áll. Rögtön levetette kabátját, s beleburkolta leányát, a tüzet eloltotta. A kis Vilma azonban oly súlyos égési sebeket szenvedett, hogy vár napra meghalt.

Rajtakapott turpisság. Folyó hó 25-én beállit Pecsénke Mari sümegi leány Epstein Vilmos boltjába s egy pár seiyemkendőt lért, mert hat ó boldog menyasszony. A kendők árát majd Kovács Mihályné fogja kifizetni, a ki őt fölhatalmazta a vásarra. A leány megkapta a kendőket s boldogan vitte haza. A sikerült vételre kedvet kapott nagyobb bevásárlásokra is. Dél után megint visszatért, s akkor már egy öltözet ruhára valót akart venni ugyancsak Kovácsné kontójára. Epsteinéknak feltűnt a dolog s míg a leány válogatott, alkudozott, az egyik legényt leküldték Kovács Mihálynéhoz: vajjon igaz-e a megbízás? Kovácsné persze semmit sem tudott róla. A leány erre vállalkozott, hogy majd ő maga is elmegy a fiuval, mert ő sem nem hazudik, csalni sem akar. Be is járta a fiuval a félvarost míg végre hazavezette és a kendőket visszaadta.

A puska áldozata. Megirtuk lapunkban, hogy Pirity Sándor tapolcai helypénzeszedőt vendéki szőlőjében Kovács Ferenc hegypásztor meglötte. A szerencsétlen ember f. hó 23-án a sümegi kórházban meghalt. Temetése 24-én délután nagy részvétellel ment végbe.

Dühös eb. A lefolyt héten újból dühös kutya kóborolt vidékünkön. A kutya Prágán és a puspóki tégláégetőnél több kutyát megmárt, s folyó hó 22-én a János-majorba vetődött, hol két kutyát szintén megharapott. Galgóczy Ferenc gazda észrevévén a veszett állatot, agyonlőtte. A megéjtett boncolás kiderítette, hogy az állat csakugyan veszett volt, mire a hatóság a megmárt ebek kipusztítását elrendelte.

Hordófurók. Huszonkét sümegi fuvaros Orosztonyból bort szállított a Ramassetter utódai sümegi cégnek, Midőn Szántó felé közeledtek a szomszág kezdte égetni gégejök csapját, s ezt eloltandó, sorjába furták a hordókat s egy szekér kivételével, mind megdézsmálták. Az esetet folyó hó 23-án tárgyalta a zalaegerszegi törvényszék s a vádlottakat 10 naptól három hónapra terjedő börtönre ítélte, Császár V. kivételével, kiből elég becsületesség és lelki erő volt, hogy sem hordait kifúrni nem engedte, sem pedig a dezsmált borból nem ivott. A 332 frtnyi kár megtérítéséért polgári perre utasították a károsult céget.

Tanitógyűlés. A sümegvárosi róm. kat. tanítókor rendes évi közgyűléset f. hó 28-án tartotta Sümegen. A gyűlésen a kör tagjain kívül Mojzer József iskolaszéki alelnök és Talabér Károly iskolaszéki tag is résztvettek. A gyűlést megelőzőleg Kocsis Károly gyakorlati tanítást tartott az I-ső leányosztályban. Targya az é betű ismertetése volt. Ugy a tanítás, mint a tapasztalt rend és fegyelemtartás osztatlan dicséretet vívott ki. A gyűlést Banfi Alajos világi elnök nyitotta meg. A jegyzőkönyv felolvasása után Banfi A. részletes ismertetést nyújtott az orsz. kat. kongresszusról, mit a jelenvoltak nagy érdekléssel hallgattak végig. Most Vattay Viola deáki tanító értekezett arról, miként tanítják a gyermekeket egymásiránti szeretetre? A pompás felolvasást gyönyörködve hallgattak s végül lelkesen megénezték. A jóvó ülésen Grósic Mari felolvasást, Molnar Béla pedig gyakorlati tanítást tart. A szombathelyi kör átíratának elfogadása után Eless Károly a vallástani kezikönyvek revizioja, Banfi Alajos pedig kedvezményes vasúti utazás érdekében terjesztette elő indítványt. Mindakettőt elfogadták Végül Banfi Alajos elnök lemondott maga és a tisztikar nevében. Újból megválasztották az előbbieket. E szerint elnök Banfi Alajos, alelnök Könyve József, jegyző Kocsis Károly, pénztáros Vida János. Világi elnök néhány lelkes szóval az ülést bezárta.

Gyilkosság. Kegyetlen gyilkosság történt f. hó 26-án Zala-Egerszegben. Varga József kocsis, ki 20 év óta szolgálja híven urát, Österreicher nagybirtokost. Varga neje 2 év óta szerelmi viszonyt folytatott Klinger cipészegéddel s hogy egymáséi

lehessenek s a férj kis házaeskáját magukéva tehessek, 2 héttel ezelőtt elhatározták, hogy megölik Vargát. A főnyelített nap este elkerkezettnek hitték az alkalmas időt s a férfi baltával, a nő pedig kővel esett a házból gyanútlanul kilepőre s azt a szó szoros értelmében agyonverték. A holttestet először a trágyadombon rejtették el, majd éjszaka a ház elé hurcolták, hol a hajnali órákban találtak meg. A tett elkövetése után mindkét gyilkos hazatért és nyugottan lefeküdt. A csendőség ügyes nyomozása azonban másnap a holttest mellett jajveszékelt asszonyban és szeretőjében rögtön felfedezte a tett elkövetőit, s azonnal letartóztatta.

Bucusus poéta. Kovács Géza sümegi cipészlegény megunta huzni a nyüstöt, ideális lelke eszményiebb foglalkozást óhajtott, mint az emberi nem tyukszemgyártása, fölcsapott hát historia árulónak. Mint ilyen bejárta Tiszáninnent, Dunántult, árulván a csodatevő történeteket ponyván, kenetes énekekkel. Az egyik épületes történetét, mely Ezeréves újabb jubileumi dalok és a szerelmes libapásztor leány dala címmel Bagó Márton és fia elsőrendű fővárosi nyomdájából került ki, a főügyész arra méltatta, hogy porbe fogja, mert a polgári házasság ellen ékes rigmusokat szövegelt, Bagó Mártonék nem tudtak gazdát adni a magas szárnyalásu, költői becsü odának, kijelentvén, hogy valami vidéki cipészlegény nyomatta ki. Végre azonban sikerült a iabszítótól a tollhoz pártolt szerzőt megtalálni a mi Kovács Géza helyi rigmusgyártónk személyében. Sajtóbírószág elé került. A tárgyalás alatt, mely kacagtató jelenetekkel fűszerezte a törvénykezés hideg komolyságát, kislult, hogy Kovács bizony nem sokkal többet konyit az ábecéhez, mint a hajdu a karangöntéshez, s minthogy a szerzőséget, mit ő egy székesfehérvári ismeretlen urra hártott, rabizonyitani nem sikerült, hát egyhangulag fölmentették a jámbort.

A tél bekövetkeztével felhívjuk városunk közönségét, hogy a házak előtti gyalogjáró pontos tisztántartásáról gondoskodjék.

Házasság. Sélley Boldizsár f. hó 18-án házasságra lépett Forintos Kornélia kisaszszonyival, Forintos Sándor leányával Mihályfán.

A hercegprimás ajándéka. Vaszary Kolos hercegprimás egy remek ornátust küldött e napokban dr. Dunst Ferenc apáthoz a keszthelyi templom számára, mely ajándék 3000 frt értékkel bír. Az ornátusban van egy kasula, két dalmatica, három manipulus, egy infula, egy germium, egy bursa, egy velum. Az ornátus fehér, aranyal átszőtt selyem damasztból készült remek arany és szines selyem relief himzessel. A remek ajándékot az irgalma nővérek zárdájában helyezték el.

A megyei állandó választmány ülése. A fennálló szabályrendelet értelmében folyó 1896. évi december hó 14-én tartandó törvényhatósági bizottsági közgyűlésben felveendő ügyek közgyűlési tárgyalásának előkészítése végett az állandó választmány ülése folyó évi december hó 4-én d. e. 9 es fel órák az új megyeház gyűléstermében fog megtartani.

Van esze, mert vasuti. A napokban történt, hogy egyik vicinális vasut pályaházánál egy vadász tartsaság akart a vasuton kimenni azon helyig, hol a vadászat megkezdendő volt; megkérték hat az az állomás főnököt és a vonatvezetőt, hogy azon helyen álljanak meg a vonattal, amíg ők leszálnak. Jaj de ez a szabályokba utközött volna, tehát nem szabad. Azonban az előkelő társaság kívánságát sem volt tanácsos mellőzni, akként segítettek hat a bajon, hogy azon a bizonyos helyen olyan lassan haladt a vicinális vonat, hogy az egész vadásztársaság kényelmesen lelépett a vonatról.

Iskolaszéki gyűlés. A sümegi iskolaszék f. hó 22-én tartott ülésén Mojzer József alelnök az ülést megnyitván, sajnálattal tudatta, hogy Eitner Sándor elnök betegsége miatt ő kénytelen az elnöki tisztet viselni. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása után Banfi Alajos jegyző jelentette, hogy Auerbach Lipót és Földi János eltávozott tanárok helyére a vallás- és közoktatásügyi miniszter Hólszky Sándort és Wiesinger Károlyt nevezte ki. Kellemen Károly dr. reáliskolai igazgató tudatta, hogy az 1894-95. évről fenmaradt 3 frtos nyugdíj illetéket többen nem fizették be. Az ülés kettőnek szegénységük miatt elengedte, a többire nézve pedig kimondotta, hogy bíróságon hajtandó be. Orbán Lajosné kérvényére a bizottság elhatározta, hogy férjétől élvezett 490 frt nyugdíj felének folyósítása végett a képviselő-

testületet megkeresi. A Kellemen Károly dr. reáliskolai beszerzesekre kért 400 frtra akkép határozta, hogy a képv. testületet az eddigi 200 frtnál magasabb összeg megszavazására kéri meg, hogy a fizikai és tornaterem további felszerelése lehetővé váljék. Ezután Kellemen Károly dr. előadta, hogy a reáliskolában föllálitando segítő egyesület alapszabályait a miniszterum helybennagytta s kérte az ülést, hogy a kezelőbizottságba két tagot küldjön ki. Az ülés örömmel vette tudomásul a humanus egyesület megalakítását s a maga részéről a kezelőbizottságba Mojzer Józsefet és Lukonich Gábor drt. választotta. A népiskolai ügyekre kerülvén a sor, az ösztöndíjak atvizsgálásával megbízottak nevében Pozsonyi József jelentette, hogy a Génfi alapot, melynek kamatai a szegény tanulók könyveinek beszerzésére fordítandók, eddig a város a tankönyvalapba olvasztva kezelte, ezután azonban saját neve alatt külön kezeli. A Kisfaludy-Szegedy-féle alapot részben a város, részben a plebánia hivatal kezeli. A bizottság utána néz, miként intézkednek az alapítólevelek s ha lehet, egy helyen kezelik ez is. A bizottság tagjai: Mojzer József, Szakmáry József és Pozsonyi József. A felső leányiskola felszerelésére 120 frtot szavazott meg az ülés. Ez összegből két varrógépet is vásárolnak, hogy különösen az iparos osztály leánygyermekének alkalom és mód nyujtassék, hogy magukat a gépen való varrásban gyakorolják. A Bánfi Alajos igazgatótól betérjesztett elemi iskolai költségvetést az iskolaszék változatlanul elfogadta. Az ovóbizottságtól betérjesztett javaslatot, hogy a kisdnevelő javadalmazását képező kertec a gyermekek számára játszó kertté alakítsák at s a nevelőt egy hold földdel kárpótólják, az ülés helyesléssel fogadta s megvalósítása érdekében a város képviselőtestületét megkeresi.

Kinevezések. Az igazságügyminiszter Csendes Aladárt a zalaegerszegi törvényszékhez jegyzővé, Ceschner Józsefet irnokká, Barbarics Gyulát a tapolcai járásbírószághoz irnokká, — a vallás- és közoktatásügyi miniszter Urhegyi Jánost alsórendvái es Pastinszky József csáktornyai állami polg. iskolai segédtanítókat rendes tanítókká nevezte ki.

Se pénz, — se posztó. Gábor Primesics János jómódu fiatal földmives Nagy-Kanizsán jókedvében vasárnap este betért egy üzlet-he lysiségbe. Itt nem akarták kiszolgálni, míg a portéka árát 1 korona értékben előre le nem fizette. Állítólag azért, mert sem a kifizetett árut nem kapta meg, sem pénzt vissza nem adták, mindent a mi éppen kezébe került összeszedett és a körülbelül 10 forint értékű holmival az üzlet-tulajdonos ellenszegülése dacára távozott. A látogatást Primesicsnek a rendőrség adta vissza, ki készséggel vissza is szolgáltatta az elvitt holmit és megfogadta, hogy soha olyan üzletbe nem megy többé, hol előre kell fizetni.

Szegény iskolások érdekében. Városunkban évek óta az a szép szokas uralkodik, hogy intelligens szülők gyermekeik viseles ruháját a szegény iskolás gyermeknek ajándékozták. Az elemi iskola igazgatósága fölkéri a közönséget, hogy e humanus szokást a hideg idő beálltával felújítani kegyeskedjék.

Halálozás. Mély részvétellel vettük e hirt. lapunk zartakor, hogy városunk intelligenciájának köztiszteletben álló nesztora, Sümegi János a puspóki urodalom nyug. tisztartója hosszas betegség után, életének 82-ik évében elhunyt.

A tél költészete. Istenem, beh kár, hogy engem poétának nem teremtettél. Most ott díszelgne nevem a tárca rovatban, magas szárnyalásu óda alatt, mely csengő-bongó szineken énekelné meg az első hónap, meleg, érzéssel teljes költészetét. Ám én ló-futó riporter létemem nem pegazuton repülök, hanem gyalogjárón járok — kifizetetlen nehéz cipőkben. Azért nem támad szívemben a télnek költészete, nem látok a hó-pihékben szálló ezüstcsillagokat, melyeknek visszaverődő hideg fénye szívemben legfőlebb azt az érzést kelti: Bor! még tüzfáról is kell gondoskodnom. Mikor pedig talpam alatt szétlocsosan a gyalogjáró piszkos locepoccsa, s a költői hópihéktől behomályosodott evikkerem vakságában beleütődöm egy-egy felebarátomba, felsóhajtok: Nem adnék egy nyarat száz télért sem. A télnek egész szépségéből legfőlebb a hölgyek télikabátjának feketeése érdekel, ha gazdájukat is magában rejti. Apropos, hölgyek! cselekedjétek a tél szegényei érdekében, ez a valóság lesz legszebb költészete a télnek.

Felolvas szerkesztő:

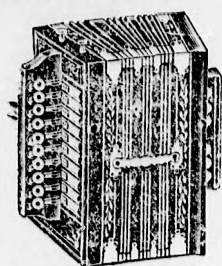
Eless Károly.

Főmunkatárs:

Stampay Miklós.

Kiadótulajdonos:

Horvát Gábor.

Csak
4¹/₂ frtért
küldöm az én világhírű
húzóharmonikáimat
„Bohemia“

hosszu bilentyükkel és valódi gyöngyház-zarókkal.

Annak van két fujatója 11 ráncos erős fujató és összetörhetlen **részarkok**.

A hangok az egyes lemezekon vannak elhelyezve és az által a harmonikának az **orgonához** hasonló hangja van.

40 hangos 2 Reg. 15¹/₂ cm. sz. 33 cm. h. 4¹/₂
60 „ 3 „ 17 „ „ 34 „ „ 5¹/₂
80 „ 4 „ 17¹/₂ „ „ 34¹/₂ „ „ 6¹/₂

Magán tanuláshoz utasítást ingyen, portó és csomagolás 60 kr. Kepes árjegyzék ingyen.

SCHUSTER C. A.

harmonikagyáros

GRASLITZ, Csehország.

A küldés csakis utárvét mellett eszközölte-
tik. — Kicsérés megengedett.

Viszontelárusítókat keresek. 10—20

A közönség figyelmébe!

Olajfestményeket és krétarajzokat arc-
képek után élhetően készíttek el a következő
árak mellett:

Olajfestmények kerettel	20 frt. — kr.
„ keret nélkül	15 „ — „
Krétarajzok kerettel	6 „ 50
„ keret nélkül	4 „ — „

A képek élthő sikeréért kezes-
kedem.

A „Sümege-Szent-Grót“ kiadóhivatala
felvilágosítással szolgál az iránt, hol lehet
megtekinteni az általam készített képeket.

Megrendeléseket pontosan eszközölök.

Tisztelettel

SPÍRA HENRIK

Bécs III., obere Weisgärberstrasse 13

3719/szám. 1896.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY KIVONAT.

A sümegei kir. járás bíróság mint t-
leki könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m.
kir. kincstár végrehajthatónak Vintai Mihály
végrehajtást szenvedő ellen 55 frt. 53 kr.
tőke követeles és járuléka iránti végrehaj-
tási ügyében az árverést a sümegei kir. já-
rásbíróság területen levő a szent-grótvá-
rosi 304 tjköben A 7 1 sor 265 hosz 138/a
hátszám alatt 1/4 részben Vintai Mihály, 1/2
részben Vintai Mária, Elek, Erze és Teréz
kiskorúak tulajdonául felvert ingatlanra 400
frtban ezennel megállapított kikiálltasi ár-
ban az árverést elrendelte, és hogy a fen-
tebb megjelölt ingatlan az 1896 évi decem-
ber hó 16 napján delelőtti 10 órakor Szent-
grótváros község házánál megtartandó
nyilvános árverésen a megállapított kikiáll-
tási áron alul is eladni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlanok becsárának 10% át vagyis 40 frtot

készpénzben v az 1881. 60. tc. 42. §-ában jelzett
árfolyammal számított es az 1881. évi Novem-
ber hó 1. én 333 sz. alatt i. m. rendelet
8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapir-
ban a kiküldött kezéhez letenni avagy az
1881. 60. t. cz. 70 §-a értelmében a bá-
natpénznek a bíróságnál előleges elhelyezé-
séről kiállított szabályszerű elismervényt át-
szolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint könyvi hatóság,
Sümege 1896. évi szept. hó 15-ik napján.

Szerdahely. kir. albiró.

722/szám. 1896.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó 1881. évi
LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré
teszi, hogy a Sümegei kir. járásbírósági 1895

évi 4827-28 számú végzése következtében
Jakab Quintter Söhne javára Tavasz János
fia ellen 982 frt s jár. erejeig 1896 évi ja-
nuár hó 2 n fogatosított kielegítési vég-
rehajtás ujján le foglalt és 1660 frtra becsült
16 db szarvasmarha, 2 db lóbol álló ingó-
ságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a Sümegei kir. bíróság
5914 1896 sz. végzése folytán 267 frt 50 kr.
tőkeköveteles. **Szt-Gróton leendő eszközzésére**
1896 évi December hó 11 napjának délutáni
3 órája határidőül kitézetik és ahhoz a
venni szandekozok oly megjegyzéssel hivat-
nak meg, hogy az érintett ingóságok az
1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmé-
ben készpénzfizetés mellett, a legtöbbet
igérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Sümege 1896 évi November hó
21-ik napján.

Szidnai kir. bírósági végrehajtó

HORVÁT GÁBOR

könyvnyomdája, könyv- és papirkereskedése

S Ü M E G E N.

Ajánlom a mai kor igényeinek megfelelő könyvnyom-
dát, melyet a legujabb divatu betűkkel szereltem föl.

Művek, táblázatok, falragaszok, körlevelek, számlák,
meghívók, levélpapírok és borítékok, eljegyzési értesítők, név-
jegyek vagy bármiféle nyomtatványok minden nagyságban,
izlésesen és csinosan készítetnek el.

Pontos kiszolgálást, ugyszintén mérsékelt árszámítást
biztosítok.

Jegyzői és ügyvédi nyomtatványokból állandó
raktárt tartok. Tisztelettel HORVÁT GÁBOR.

Hirdetések a

„Sümege-Szent-Grót“

részére

jutányos áron felvétetnek

a kiadóhivatalban.

Horvát Gábor könyvnyomdája Sümege.

IV. év

S

Egész évre
Fél évre
Negyed évre

Az
moru lap
gyar jell
partosko
nak moz
napról n
nek tan
radtak
uralja ö
tünet,
Ner
toskodás
között n
az egyn
es becsi
partosko
fel, eller
zető ele
vekbe s
szinterét
mezejér
Enn
tomait e
sajnos,
retni, jo
böcsátar
Ez

Bo
paranesa
polgártar
elméletb
meggyöz
ban, aká
A
Ádám és
s — hog
Temér
ajk a leg
egy csök
A
mináció
két ajk.
a csök i
van aláv
a különb
csak egy
megcsök
atyafial)
kell csök
differenc
Me